

İçindekiler

Birinci Bölüm: Nunçi Nedir?	7
İkinci Bölüm: Bir Kore Süper Gücü	18
Üçüncü Bölüm: Nunçi Engelleri	33
Dördüncü Bölüm: Nunçi'sizlik ya da Nasıl Arkadaş Kaybedilir ve İnsanlar Uzaklaştırılır?.....	43
Beşinci Bölüm: İki Göz, İki Kulak, Bir Ağız.....	58
Altıncı Bölüm: İlk İzlenimlerinize Güvenmek	77
Yedinci Bölüm: Nunçi ve İlişkiler	102
Sekizinci Bölüm: İşyerinde Nunçi	117
Dokuzuncu Bölüm: Gergin İnsanlar İçin Nunçi.....	140
<i>Sonuç</i>	155
<i>Ek: İleri Nunçi</i>	161
<i>Teşekkürler</i>	165
<i>Yazar Hakkında</i>	166

BİRİNCİ BÖLÜM

Nunçi Nedir?

Nunçi: "Göz tartımı" ya da ahenk, güven ve bağ oluşturmada başkalarının düşünce ve duygularını incelikle tartma sanatı.

Büyük bir şirkette yeni bir işe henüz başladığınızı hayal edelim. Çok iyi bir izlenim bırakmak istediğiniz bir partiye davet ediliyorsunuz. İçeriye girdiğinizde herkes daha önce görmediğiniz yaşlıca bir hanımın fıkrasına kahkahalarla, biraz da zorlama gülmekte. Şunlardan birini yaparsınız:

- A) Gerçekten komik, onun anlattığından çok daha iyi bir fıkra anlatmaya girişirsiniz. Yeni iş arkadaşlarınız buna bayılacaktır!
- B) Anlatılan o kadar komik olmasa da diğerleriyle birlikte gülersiniz.
- C) Uygun bir an kollar, isabetli bir biçimde şirketin sahibi olduğunu tahmin ettiğiniz hanıma kendinizi tanıtırsınız.

A şıkkını seçtiyseniz nunçi'niz üzerinde hayli çalışmanız gerek demektir. B'yi seçtiyseniz iyi iş çıkardınız, ortamı doğru okudunuz ve yeni iş arkadaşlarınızdan doğru ipuçlarını aldınız. C'yi seçtiyseniz tebrikler, nunçi gücü üzerinde şimdiden ustalaşma yolundasınız.

Nunçi Kore kaynaklı bir süper güçtür. Korelilerin bu şekilde düşünce okuduğunu söyleyenler bile vardır ancak burada doğüstü hiçbir şey yoktur. Nunçi, hayattaki ilişkilerinizi geliştirmek üzere başkalarının düşünce ve duygularını anında anlama sanatıdır. Çok iyi bir nunçi'niz olması demek, her bir yeni sözcük, jest ya da mimiğe dayanan varsayımlarınızı yeniden ayarlamak, bu şekilde her zaman yaşadığınız anda ve farkında olmaktır. Hız nunçi'de en önemlisidir. Nitekim Koreliler, nunçi'de çok becerili birinin “iyi” nunçi'si olduğunu değil, “hızlı, kıvrak” nunçi'si olduğunu söyler.

Kısa vadede nunçi sizi sosyal mahcubiyetten koruyacaktır; ortamı doğru okumuşsanız gaf yapmazsınız. Uzun vadede ise denizleri sizin için yaracaktır. İnsanlar size varlığından bile haberdar olmadığımız kapıları açacaktır. Nunçi en iyi hayatı yaşamanıza yardımcı olacaktır.

Nunçi'nin gücü üzerine eski bir Kore deyişi vardır: “Nunçi'n hızlıysa manastırda karides yiyebilirsin.” Geleneksel Kore Budist manastırlarının katı bir şekilde vejetaryen olduğunu bilmedikçe bir anlam taşımayacak bir ifade kuşkusuz. Diğer bir deyişle yasalar iradenize boyun eğer.

Nunçi'sini bileyerek herkes kendi payına düşeni geliştirebilir. Bunun için ayrıcalıklı olmanıza, doğru insanları tanımanıza, etkileyici bir akademik geçmişten gelmenize gerek yok. Aslında Koreliler nunçi'den tam da bu nedenlerle “Mazlumun avantajı” olarak söz eder. Başka hiçbir şeyiniz olmasa da bu sizin gizli silahınızdır. Dünyaya ayrıcalıklı olarak gelenler için ise hayattaki avantajınızı kaybetmenizin nunçi'den yoksunluktan daha hızlı bir yolu yoktur.

Korelilerin dediği gibi, “Kamusal yaşamın yarısı nunçi ile ilgilidir.” İyi işlenmiş ve hızlı bir nunçi özel ya da iş hayatınızda doğru partneri seçmenizde yardımcı olabilir, sizi kötülüğünüzü isteyenlerden koruyabilir, hatta sosyal kaygınızı bile azaltabilir. Nedenini kestiremeseler bile insanların sizin yanınızda yer almasına yol açabilir. Buna karşılık nunçi'nin

eksikliği, sizin kadar onlar için de gizemli bir şekilde, sizden hoşlanmamalarına yol açabilir.

Onun için, “Aman tanrım, uçuk bir Doğu modası daha -Marie Kondo sağ olsun, giysilerimin yarısını atmıştım zaten” diye düşünüyorsanız, birincisi bu bir moda değil. Koreliler beş bin yıldır zorluklardan nunçi’ye başvurarak kaçınmış ya da olumsuz koşulların üstesinden gelmiştir.

Nunçi’yi işbaşında görmek için Kore’nin yakın tarihine bakmanız yeterlidir. Ülke sadece yarım yüzyılda Üçüncü Dünya’dan Birinci Dünya’ya geçti. Yalnızca yetmiş yıl önce, Kore Savaşı ardından Güney Kore yeryüzünün en yoksul ülkelerinden biriydi -Sahra altı Afrika’nın çoğundan daha yoksul. Yetmiyormuş gibi hiçbir doğal kaynağı yoktu; tek bir damla petrolü, on gram bakırı... 21. yüzyılda Güney Kore dünyanın en zengin, havalı ve ileri teknoloji ülkelerinden bir haline geldi.

Bugün dünyanın yarı iletken ve akıllı telefon ihtiyacının çoğunu üretmekte. Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü’nün (OECD) kredi alırken kredi verir hale gelen tek ülke.

Elbette bunun bir kısmı hep olduğu gibi talih, çok çalışma ve dostların ufak bir desteği ama bu kadar basit olsaydı kalkınmakta olan ülkelere çok sayıda aynı başarıyı elde edebilen olurdu. Ama hiçbiri bu başarıya ulaşamadı. Kore’nin ekonomik mucizesi hep nunçi’ye, diğer ülkelerin hızla değişen ihtiyaçlarını “gözlemeye,” bu ihtiyaçlar kadar hızlı gelişen ihraç malları üretmeye ve planlarını evrenin yegâne değişmezi olan değişimle uyum içinde yeniden ayarlamaya dayanmıştır.

Eğer nunçi’nin değerini hâlâ sorguluyorsanız K-pop’un, yani Kore popu’nun neden bir olay olduğunu kendinize sorun.

Nunçi, Kore toplumunun her yönüyle iç içe geçmiştir. Koreli anne babalar çocuklarına nunçi’nin önemini çok küçük yaşta “Karşıdan karşıya geçerken iki yanına bak,” “Kız kardeşine vurma” gibi derslerle eşdeğerli olarak öğretir. “Hiç mi nunçi’n yok senin?!!” ebeveynlerden işitilen yaygın bir azardır. Çocukken bir aile dostunu istemeden incitişimi hatırlıyorum.

Babama karşı kendimi “Cini’nin annesini üzmemiştim” diyerek savunmaya kalktığımda cevabı, “Verdiğin zararın kasti olmaması onu daha iyi yapmaz. Daha kötü bir hale getirir” olmuştu.

Babamın kınamasını anlamak kimi Batılılar için zor olabilir. Hangi ana baba çocuğunun kazara değil, kasıtlı olarak kötü davranmasını ister? Fakat şöyle düşünün: Kötü davranmayı seçen çocuklar, bu kardeşiyle ödeşmek ya da anne babasının tepesini attırmak olsun, hiç değilse bununla ne elde etmeyi umacaklarını bilir. Peki ya sözlerinin insanlar üzerindeki sonuçlarından bile bihaber bir çocuk? Nunçi’si olmayan bir çocuk? Ne kadar tatlı ve kibar olursa olsun, bu bilgisizliği eğitimle giderilmedikçe hayatın kaybeden tarafında olacaktır.

Kimileri nunçi ile dünyaya gelir, kimileri nunçi’ye erişir, kimi de nunçi’ye mecburen sahip olur. Ben on iki yaşındayken ailem ABD’den Güney Kore’ye taşındı. Dili hiç bilmememe rağmen bir Kore devlet okuluna yazdırıldım. Bu, nunçi konusunda alabileceğim en hızlı dersti çünkü tek kelime bilmeden yabancı bir kültürü özümsemem gerekiyordu. Yeni ülkemde olup biteni anlamak için altıncı duyum haline gelen nunçi’me sonuna kadar bel bağlamalıydım.

Durumu daha da zorlaştıran, ABD ile Kore arasındaki derin nunçi uçurumuydu. İlişkilerin resmiyetten uzak olduğu ABD’de en düşük ölçüde bir nunçi ile idare edebilirsiniz. Amerikalılar birbirleri önünde eğilmez. Dilde “senli benliliğe” karşılık “nezaket” hiyerarşisi yoktur. Yetişkin insanlara adlarıyla hitap edebilirsiniz. Buna karşılık Kore kültürü ve dili hiyerarşik ve gökteki yıldızlardan daha fazla sayıda kuralla doludur. Sözgelimi Koreliler abla ve ağabeylerine bile adlarıyla hitap edemez. “Abla,” “Ağabey” denilmelidir. Konfüçyüsçü ilkeler doğrultusunda ahenkli bir toplum herkesin yerini bilip buna göre hareket etmesini gerektirir. Sorun şuydu ki, kendi kardeşlerime bile nasıl sesleneceğimi bilmiyorsam bir Kore okulunda nasıl davranacağım konusunda yüz kez cahil sayılırdım.

Diğer okul çocuklarının ne yaptığını izlemekten başka çarem yoktu. Nunçi'nin iki ana kuralını da böyle öğrendim: 1) Herkes aynı şeyi yapıyorsa bunun her zaman bir nedeni vardır. Nasıl hazırola ve rahata geçeceğimi hiç bilmiyordum. Bütün bildiğim herkesin bunu yaptığı idi. Bedenlerini yakından gözlemleyip yaptıklarını taklit ettim ben de. 2) Yeterince beklerseniz sorularınızın çoğu siz tek bir kelime bile etmese- niz de cevaplanacaktır. Bu da harikaydı çünkü tek bir sözcük bilmiyordum.

Nunçi'de bu ateşle sınanma benden bekleneni anlamamı sağladı, zihnimi öğrenmeye daha da açarken öğretmenlerle öğrencilerin de bana karşı daha sabırlı olmasına yol açtı. Kore'ye geleli bir yıldan biraz fazla olmuştu ki sınıfımın birincisi ve matematik ile fizikte ödüllü bir öğrenci haline gelmişim. On sekiz ay içinde sınıf başkan yardımcısı seçildim ve bana başka öğrencilere vurma yetkisi verildi (az sayıda öğrenciye tanınan biraz şaibeli bir ayrıcalık). Bütün bunlar Korecemin hâlâ berbat, Batılı tavırlarımın da alay konusu olmasına rağmen- di. Kazanmak için en iyi olmanız gerektiğinin canlı kanıtıyım -kıvrak bir nunçi'niz olduğu sürece.

Evet, çok çalışkandım ama çalışmak nunçi olmaksızın tek başına beni fazla uzağa götürmezdi. Esaslı bir engeli (benim durumumda Korece bilmemek) beklenmedik bir avantaja çevirebilen şey nunçi'dir. Öğretmenler hep onları doğru dürüst anlayamayacağım ya da not alamayacağım kadar hızlı konuştuğundan, konunun sınavda gelme ihtimali gibi, gerçekten önemli bir şey söylediklerinde yüz ifadeleriyle ses tonlarının ayırtında olmam gerekiyordu. Yüksek sesin "sınavda bu çıkacak" demek olduğunu öğrendim. Sonra örneğin yedinci sınıftaki fizik öğretmenimin bir şeyin altını çizeceği zaman bir çubukla hafifçe elinin ayasına vurduğunu da fark etmişim. (Öğretmenler sürekli çubuk taşırdı; bunlar izolasyon bandıyla kaplı tahtadandı, genellikle de öğrencilere vurmakta kullanılırdı.) Böylece hâlâ ağır aksak öğrenmekte, zar zor not tutabil-

mekteysem de öğretmenler bizlere açıkça söylemeden sınavda ne çıkacağını “söylüyordu.”

Nunçi Kore’de gündelik yaşamın parçasıdır çünkü Kore kültürü büyük ölçüde bağlamsaldır; iletişim büyük oranda sözcüklere değil, beden dili, yüz ifadeleri, gelenekler, başka kimin orada olduğu ve hatta sessizlik gibi sayısız faktör içeren genel bağlama dayanır. Kore’de neyin *söylenmediği* edilen sözler kadar önemlidir; dikkatini sırf sözlere veren kişi hikâyenin ancak yarısını anlar. Fakat bu hiçbir şekilde nunçi’ye sadece Kore’de ihtiyacınız olduğu anlamına gelmiyor. Batı’da bile hayat nunçi’nizi gerektiren yüksek bağlam senaryolarıyla dolu -siz böyle bir sözcüğün varlığından habersiz bile olsanız.

Size Nunçi Gerek

Fark etmiş olmalısınız, bir durum ne kadar önemliyse en can alıcı malumatın açıkça ya da gerçeğe uygun bir şekilde ifade edilmeme olasılığı o kadar yüksektir. Böyle anlarda tek dostunuz nunçi olabilir.

Konu nunçi’nin gündelik hayatta kullanımı olduğunda nunçi biriminin mekân olduğunu anlamak önem taşır. Bununla söylemek istediğim, gözlem nesneniz bir birey değil, bir bütün olarak mekân ve onun içindeki bireylerin ne şekilde hareket edip tepki verdiği olmalıdır.

Hiç içeri ünlü birinin girdiği bir mekânda bulunmuş muydunuz? Sırtınız kapıya dönük olsa ve gelenin kim olduğunu göremesiniz bile çevrenizdeki herkesin tepkilerinden bir şeylerin değiştiğini anlarsınız. Bu, işbaşındaki nunçi’dir; başkalarından aldığımız ipuçlarının farkındalığı.

Mekânı yaşayan, soluk alan bir organizma olarak düşüneyebilirsiniz ama aslında öyledir. Kendine özgü “sıcaklığı,” “hava basıncı,” yoğunluğu, ruh hali vardır ve tüm bunlar sürekli bir akış içindedir. Koreliler mekândan *bunvigi* sahibi olarak söz eder; bundan kasıt mekânın atmosferi ya da sağlık-

lılık ölçüsüdür. Nunçi'den yoksun hareket edin, tüm mekânın bunvigi'sini mahvedersiniz. Çok iyi ya da "hızlı" nunçi ile hareket edin, atmosferi herkes için zenginleştirirsiniz.

Mekânı arı kovani gibi düşünebilirsiniz. Herkes bireysel olarak hareket eder görünse de beyinlerinin bir bölümü kovana-zihnine katkıda bulunmaktadır. Herkesin bir rolü vardır. Siz dahil. Size düşen mi? Rolünüzün ne olduğunu bulmak.

Rolünüzü keşfedene kadar -hatta ondan sonra da- her zaman "gözünüzle tartmalısınız." Yararını anında gördüğünüz verimli bir etkinliktir bu! Birincil etkinliğinizin gözünüzle tartmak olduğunu akılda tutarsanız doğru şeyi söyleyip yapmak konusunda kaygılanmanıza gerek yoktur.

Pekâlâ, nedir gözlemediğiniz? Usta bir nunçi uygulamacısı şu iki soruya cevap aradığını bilir: "Bu mekânın duygusal enerjisi ne?" ve "Bununla birlikte akmam için ben ne tür bir duygusal enerji yayabilirim?"

Peki ne tür titreşimler yaydığınızı ne diye önemseyesiniz? Maya Angelou'ya atfedilen bir deyiş bunu en iyi şekilde ifade ediyor: "İnsanların ne söylediğinizi, ne yaptığınızı unutacağınızı öğrendim ama onlara nasıl bir duygu yaşattığınızı asla unutmazlar."

Yetersiz nunçi'ye birkaç örnek. Benzeri olaylar hatırlıyorsanız bunun siz ya da başkaları üzerindeki sıkıntı verici sonuçlarını düşünün:

- Bir odaya giriyor, insanların çok ciddi görüldüğünü fark ediyorsunuz. "Cenaze nereden kalkıyor?" diye şaka yapacak olduğunuzda gerçekten de birinin babasının öldüğünü öğreniyorsunuz.
- Patronunuz kapıları çarpıyor ve ofisin tuvaletlerinde birilerinin ağladığını işitiyorsunuz. Patronunuzdan zam istemek için seçtiğiniz gün bu.
- Girmek için fırsat kolladığınız prestijli bir şirketin herkese açık davetindedesiniz. Zamanınızı gösterişli bir kra-

vat takmış, tavırlarıyla önemli olduğu havası yayan ve işveren olduğunu düşündüğünüz kişi üzerinde iyi bir izlenim bırakmaya çalışarak geçiriyorsunuz. Ancak daha sonra ondan, “Bir akşam yemeği ile tiyatroya gitmeye ne dersiniz?” mesajı geldiğinde sizi tavlama peşinde olduğunu anlıyorsunuz. Stajyer sandığınızın saçı başı dağınık grubun da aslında firmayı yönetenler olduğunu öğreniyorsunuz.

Nunçî'nin özünde yer alan unsurlardan biri de değişim boyutu; her şeyin akış halinde olduğunu anlamaktır. Yunan düşünürü Heraklit'in İÖ 6. yüzyılda yazdığı gibi “Aynı nehirde iki kez yıkanamazsınız.” Bu ilkeyi nunçî'ye uygularsak, on dakika önce girdiğiniz mekân şimdikiyle aynı değildir. Yerleşik fikirlerinizin ayırtında olmak ve bunların gözlem ve uyum sağlama güçlerinize nasıl ket vurduğunu öğrenmek nunçî'nizi bilemede çok önemli bir rol oynar. Çoğumuz farklı durumların farklı tavırlar gerektirdiğini anlar -bir cenaze töreninde doğum günü partisindeki gibi hareket etmeyiz- fakat kimi zaman tam da bir durumun aşına gelmesi, onda her şeyin değişmiş olduğu, bizim de değişmemiz gerektiği gerçeğine karşı bizi körleştirebilir.

Başarılı bir iş insanı değişime hızla uyum sağlamanın önemini bilir. Bazı yatırım bankaları adına iş görüşmesi yapan görevliler, pencereyi kurcalamaya başlar ya da konferans odasını arşınlamaya koyulur. Burada amaç adayın beklenmedik değişimler karşısında nasıl davrandığını görmektir. Beklenmeyene uyum sağlayamayanlar iş görüşmesinde ve genel olarak hayatta dezavantajlı durumdadır.

Bir mekâna adım attığınızda iyi nunçî'niz olması konuşmaya ya da davranmaya başlamadan önce gözlemlemeniz anlamına gelir. Kim kimin yanında? Diğer herkes bir tane almışken kimin tabağında üç çörek var? Bize mekân konusunda güçlü ipuçları veren kuvvetli sosyal içgüdülerimiz var fakat

insanları okumak için gözlemci olmamız -kendimizden çok başkalarına odaklanmamız- gerekiyor.

Sir Arthur Conan Doyle tarafından yaratılan Viktorya dönemi dedektifi Sherlock Holmes mekânı okuma konusunda bir uzmandı. Dostu ve hafiyelikte ortağı Dr. John Watson ile daha ilk karşılaşmalarında yanık teninden (“Yüzü esmer, bu da teninin doğal tonu değil çünkü bilekleri açık renk”), bezgin yüzünden, kolunun eski bir yaralanmaya işaret eden katı duruşundan hareket ederek Watson’un Afganistan’da askeri doktor olarak hizmet verdiği sonucuna varabilmiştir. Daha sonraki hikâyelerde aynı şeyi yapamayan Watson’a dostça takılır: “Görüyor fakat gözlemlemiyorsun.”

Holmes gizemleri çözmeye gözlem becerilerinden ustaca yararlanır: Bir kadının elbisesinin sadece sol koluna çamur sıçramıştır, böylece Holmes kadının üstü açık bir atlı arabada sürücünün solunda oturmuş olması gerektiğini bilir. Birçok öyküde insanların tütün alışkanlığını ya da geride bıraktığı külleri inceleyerek ipuçları toplar.

Hepimiz Sherlock Holmes olamayız ama onun kimi becerilerini gündelik yaşama uyarlamayı öğrenebiliriz. Ve tıpkı saptamaları bir anda gerçekleşen Holmes’ta olduğu gibi hız nunçisi’de de esastır. Her bir bilgi parçasına ve mekâna giren her yeni kişiye hızla uyum sağlamak zorundasınızdır.

Diyelim bölüm yöneticisi Jack ile bir iş görüşmesindedesiniz. “İş oldukça özerk çalışma gerektiriyor. Tek başınıza iyi çalıştığınızı söyleyebilir misiniz? Bizim aradığımız bu” diyor. Siz tam cevap verecekken içeri bir kadın dalıyor. Kendisi hakkında başka bilgi vermeden adının Jill olduğunu söylüyor, ardından “Benim de birkaç sorum olacak” diyor. “Bu işte bir takımla yakın bir çalışma içinde olacaksınız. Takım oyuncusu musunuz? Çünkü bize gereken tek tabanca biri değil.” Başka bir deyişle Jack ile Jill birbiriyle çelişen iş tanımları yapıyor.

Jack’i tatmin etmek için tek tabanca olduğunuzu mu söylersiniz? Yoksa Jill’i memnun etmek için takım oyuncusu

olduğunuzu mu? Süratle karar vermeniz gerekir. Eve gidip Google’da Jill’in mevkisini araştıramazsınız. Ancak Jack’in Jill karşındaki saygılı tavrını, Jill konuşurken ağzını açmadığını fark edersiniz. Jill’in gecikmeden ötürü özür dilemediği de dikkatinizden kaçmamıştır.

Bu durumda siz olsanız onlara şunlardan hangisini söylerdiniz?

- A) “Pekâlâ, Jack, Jill, tümünden çelişen şeyler söylediniz şimdi. Şöyle bir karar verseniz de beni öyle arasanız di-yordum, ha ha.”
- B) “Sanıyorum kendimi en iyi şekilde tek tabanca olarak gösteririm.” Akıl yürütmeniz: İlk karşılaştığınız Jack olmuştur, dolayısıyla karar alıcı odur. Jill geciktiği için özür dilemeyerek kabalık etmiştir, onu dinlemiyorum. Hem zaten bir kadın, onun için olsa olsa Jack’in asistanıdır.
- C) “Doğrusu hem yalnız başıma hem de grupla çalışmada eşit ölçüde iyiyimdir. Yaptığım her şeyde iyiyimdir.”
- D) “Hem yalnız hem grupla birlikte çalışmada iyi bir performans sergilediğim durumlar oldu ancak aslında iş-birliği içinde çok başarılı olduğum kanısındayım.” Düşünceniz: “Bu Jill’in istediklerini söylediği şey ve davranışına bakılırsa herhalde Jack’in üstü.”

Olasılıklar tartıldığında D en iyi seçenek olacaktır. Jill gecikmeden ötürü özür dilememiştir çünkü Jack’in ne düşüneceği umurunda değildir. Jill’in Jack’ten kıdemli ve etkilemeniz gerekenin de o olduğu sonucuna varmanız makul olacaktır. Karar alıcı odur.

Hızlı nunçi geliştirmeniz size bu işi kazandırabilir. Daha fazla dost kazandırabilir. İnsanların nedenini pek kestireme-seler de sizin tarafınızı tutmasını sağlayabilir. İyi nunçi başarı yolunuzu düzleştirir. Nunçi’nizi geliştirmeyi öğrenmeye he-

men şimdi, eğitiminize, işinize veya gelecekteki başarı şansınıza ilişkin düşüncelerinize bakmaksızın bulunduğunuz noktadan başlayabilirsiniz. Bir nunçi ninjası olmak için gösterişli donanımlar satın almanız, kurslara gitmeniz gerekmez. Size tüm gereken gözleriniz, kulaklarınız ve bunları akıllıca kullanmanız için biraz yol göstericilik.

Sevilen epik kitap ve televizyon destanı *Game of Thrones*'un adı *Nunçi Oyunu* da olabilirmiş. Dizide son derece kıvrak nunçi'li karakterlerle ölümcül bir biçimde kötü nunçi'liler bir araya getirilmiş. Açık ara en iyi nunçi'li karakter "Halfman" (yarım adam) Tyrion Lannister. Belirleyici özelliği tehditlerin ne zaman gerçek olduğunu hissetmesi ve onları ciddiye almasıdır. Dizide diğer hemen her karakterin nunçi'si kötüdür. Özellikle de kışın gelişine aldırmayan ve insanlığı ortadan kaldırmaya giriştiklerine dair pek çok kanıtı rağmen White Walkers'ın -solgun korkutucu buz yaratıkları- varlığına inanmayanların... Tüm Stark ailesi diziyi berbat bir nunçi ile başlatır -hele de kötü bir karakter değerlendirci olan ve sadist Prens Joffrey ile evlenmek isteyerek herkesin hayatını mahveden Sansa. Dizi ilerleyip hayatın sunacağı en kötü şeylerle karşılaştıkça nunçi'leri iyileşir... Yavaşça...

Starklar gibi olmayın. Nunçi'nizi hayat sizi buna zor yoldan mecbur etmeden önce iyileştirin.

Nunçi alıştırmaları yapmak çok zaman ve çaba ister. Fakat ne daha da fazla zaman ve çaba ister, biliyor musunuz? Kötü bir izlenim bıraktıktan sonra bunu düzeltmek. İnsanların birdenbire size neden öfkeli olduğunu anlayamamanın kaygısıyla uğraşmak. Öyle bir niyet bile gütmeksizin zehirlenmiş olduğunuz kuyuyu zehirden arındırmak.

Bu kitap size nunçi'nin eve girerken ayakkabılarınızı çıkarmak gibi öyle antika bir Kore geleneği olmadığını gösterecek. Nunçi hayatın geçer akçesidir.